

“Ngái th&y đ&y, không ph&i ch& dùng hai tay m&i có th& s&ng đ& c. Ngái có th& làm, v&y t&i sao l&i không làm ch&?”

M&t ngái ăn mày đ&n tr& c m&t trang viên, g&p n& ch& nhân đ& ăn xin. Ngái ăn mày này r&t t&i nghi&p, cánh tay b& c&t, tay áo tr&ng tr&i đ&ng đ&a, ngái nào trông th&y cũng đ&u kh&ng khái b& thí cho. Tuy nhiên, v& ch& nhân này l&i không h& khách khí, ch& ra đ&ng g&ch tr& c c&a nói v&i ngái ăn mày: “Ngái giúp ta chuy&n đ&ng g&ch này ra nhà sau đi”.

Ngái ăn mày gi&n đ& nói: “Tôi ch& có m&t tay, bà còn nh&n tâm b&o vắc g&ch. Không mu&n cho thì thôi v&y, c&n chi ph&i tr&u gh&o ngái khác?”

V& ch& nhân không chút n&i gi&n, cúi ngái xu&ng b&t đ&u đ&n g&ch. Bà ta c& ý ch& dùng m&t tay đ& chuy&n, sau đó bà nói:

“Ngái th&y đ&y, không ph&i ch& dùng hai tay m&i có th& s&ng đ& c. Ngái có th& làm, v&y t&i sao l&i không làm ch&?”

Ngái ăn mày l&ng ngái đi, h&n ta nhìn v& n& ch& nhân v&i ánh m&t k& đ&, trái c& nh& nh&n gi&ng nh& m&t qu& trám chuy&n đ&ng lên xu&ng 2 l& t. Cu&i cùng, h&n cúi ngái xu&ng, dùng cánh tay còn l&i b&t đ&u chuy&n g&ch. M&t l&n ch& có th& chuy&n đi hai viên g&ch. H&n chuy&n nh& th& đ&ng hai ti&ng đ&ng h& thì h&t đ&ng g&ch. M&t, h&n th& nh& bò kéo xe, trên m&t dính đ&y b&i, m&y ch&om tóc r&i b& m& hôi &t dính x&o trên góc trán.

N& ch& nhân đ&a cho ngái ăn mày m&t cái khăn lông tr&ng nh& tuy&t. Ngái ăn mày đón l&y lau m&t và c& m&t l& t r&t k&; chi&c khăn lông tr&ng đ& bi&n thành chi&c khăn lông đen. Ngái ph&n n& l&i đ&a cho h&n 20 đ&-la, ngái ăn mày c&m kích nói:

“C&m &n bà”.

“Ngái không c&n c&m &n ta, đây là ti&n công ngái ki&m đ& c đ&a vào s&c l&c c&a mình”.

Ăn Mày

Tác Giả: Khuy&t Danh

Thứ Sáu, 13 Tháng 1 Năm 2012 01:36

Ng&#i ăn mày nói:

“Tôi s& không quên bà, đ& cho tôi gi& làm k& ni& m v& y”.

Nói xong, h& n cúi ng&#i chào th&t th&p và sau đó lên đ&#ng.

Qua nhi& u ngày sau l&i có m&t ng&#i ăn mày khác đ& n trang viên này. Ng&#i ph& n& đó l&i đ& n ng&#i ăn mày vào nhà sau, ch& đ&ng g&ch, và nói:

“Chuy& n đ&ng g&ch này ra tr&#c nhà, ta s& tr& cho ng&#i hai m&#i đô-la”.

Ng&#i ăn mày v&i hai tay còn nguyên v&n này b& đi, không bi&t là do không thèm 20 đô-la hay do đ&i u gì khác.

Ng&#i con c&a ng&#i ph& n& không hi&u, li&n h&i m& :

“L&n tr&#c m& kêu ăn mày chuy& n đ&ng g&ch này t& tr&#c nhà ra sau nhà. L&n này m& l&i kêu ăn mày chuy& n g&ch t& sau nhà ra tr&#c nhà. R&t cu&c m& mu& n đ&ng g&ch & sau nhà hay là & tr&#c nhà?”.

Ng&#i m& nói v&i con r&ng:

“G&ch đ&t tr&#c nhà hay sau nhà đ&u nh& nhau, nh&ng chuy& n hay không chuy& n, đ&i v&i ng&#i ăn mày mà nói, thì l&i không gi&ng nhau”.

Sau này cũng có m&y ng&#i ăn mày đ& n xin ăn, đ&ng g&ch đó đ&#c chuy& n đi m&y l&#t.

Vài năm sau, có m&t ng&#i r&t ch&nh t& đ& n trang vi&n này. Ông ta m&c veston, mang giày da, trông ch&ng ch&c hiên ngang nh& nh&ng ng&#i thành công v&i s& t& tin và t& tr&ng, ch& có đ&i u là ng&#i này ch& có m&t cánh tay trái. Ông ta cúi ng&#i xu&ng, nói v&i v& n& ch& nhân này đã có ph&n gi& đi:

“N&u không có bà, tôi v&n ch& là m&t k& ăn mày. Th& nh&ng bây gi& tôi là Ch& t&ch H&i đ&ng Qu&n tr& c&a m&t công ty”.

Ng&#i ph& n& đã không còn nh& ra ông là ai, bà h& h&ng nói:

“Đ&y là do chính b&n thân ông làm ra mà thôi”.

Ng&#i Ch& t&ch H&i đ&ng Qu&n tr& m&t tay m&i ng&#i ph& n& cùng c& nhà bà đ& n đ& n thành ph& đ& s&ng nh&ng ngày tho&i mái. Ng&#i ph& n& nói:

“Chúng tôi không th& nh&n s& chăm sóc c&a ông đ&#c”.

“T&i sao?”

“B&i vì c& nhà chúng tôi ai cũng có hai tay”.

Ng&#i ch& t&ch tuy đau lòng nh&ng v&n kiên trì:

“Th&a bà, bà giúp tôi hi&u đ&#c th& nào là Nhân, th& nào là Cách. Căn nhà đó là ti&n công mà bà đã đ&y cho tôi”.

Ng&#i ph& n& nói:

“V&y thì ông đem căn nhà &y t&ng cho ng&#i nào không còn cánh tay nào c& !”.